

Umetnost kao avangardna snaga može da posluži kao katalizator društvenih promena. Ona bi mogla da olakša razvoj novih vrednosti i obrazaca ponašanja. Umetnost bi mogla da bude i stimulativna snaga koja je potrebna društvu da tumači promene okruženja i prilagođava im se. Najzad, umetnost bi mogla da postane mehanizam za zatvaranje "ekoloških pukotina" dok se podsistemi budu menjali.

Umetničke kuće se svakodnevno suočavaju sa promenama u svom okruženju ali i u njima samima, bilo da se radi o novim umetničkim događajima i trendovima, novom zakonu o pozorištu, dolasku novih reditelja ili glumaca. Svaka promena je istovremeno i šansa i opasnost. Obadva aspekta nam otvaraju nove probleme. Šansa postaje problem u menadžerskom smislu čim postavimo pitanje kako da je dosegemo i iskoristimo.

Probleme ne smemo ignorisati, ali ih ne možemo ni sve rešiti. Veština se sastoji u tome da izaberemo prave probleme i da ih rešimo na kvalitetan način. Pri tome, moramo biti svesni činjenice da naša rešenja izazivaju nove promene koje generišu nove probleme.

Isak Adizes